

Εἰσήγησις
στὴν Ε' Σύναξι Γονέων
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας
† Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου, 5η Φεβρουαρίου 2018 ἐκ. ἡμ.

Χριστιανικὴ Οἰκογένεια: Πατέρας καὶ Μητέρα - Ὑπευθυνότητα καὶ Ὁριμότητα

Α'. • Ὑπευθυνότητα•

ἡ συναίσθησις τῆς εὐθύνης ποὺ ἔχει κανεὶς γιὰ κάτι·
τὸ νὰ ἐνεργῇ με ὑπεύθυνο τρόπο.

• Ὑπεύθυνος•

αὐτὸς ποὺ συναισθάνεται τὶς εὐθύνες του γιὰ κάτι·
ποὺ σκέπτεται, ἐργάζεται καὶ συμπεριφέρεται με αἴσθημα εὐ-
θύνης καὶ σοβαρότητα.

• Ὁριμότητα•

σύνολο στοιχείων, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν κάποιον στὶς ἐνέρ-
γειές του.

↪ σοβαρότητα, ὑπευθυνότητα, ἐπιδεξιότητα.

* * *

Β'. Ἡ πλέον δυσχερὴς πλευρὰ τῆς Διακονίας ἐνὸς Ποιμένος τῆς Ὁρ- θοδόξου Ἐκκλησίας μας εἶναι ἡ Ἐξομολόγησις.

Ὡς Πνευματικὸς -Ἐξομολόγος, ὁ Ποιμὴν
καλεῖται συνεχῶς νὰ ἀντιμετωπίζη ποικίλα
προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀφοροῦν τὶς πνευμα-
τικὲς ἀσθένειες τοῦ Ἐξομολογουμένου.

Τὸ «μαρτύριο» ὁμως τοῦ Πνευματικοῦ κο-
ρυφώνεται, ὅταν ἔρχεται ἀντιμέτωπος με τὴν

Ἀνευθυνότητα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐξομολογοῦνται.

Ἡ Ἀνευθυνότητα αὐτῆ, ὅπως κάθε νόμισμα, ἔχει δύο πλευρές, δύο ὄψεις: τὴν **Ἄγνοια** καὶ τὴν **Αὐτοδικαίωσι**.

Τὸ *δίδυμο* αὐτό, **Ἄγνοια - Αὐτοδικαίωσις**, εἶναι ἐξαιρετικὰ ὀδυνηρὰ στὰ ὅρια τοῦ **Χριστιανικοῦ Γάμου**.

Αἴφνης, ὁ **Πνευματικὸς** διαπιστώνει, ὅτι ὁ / ἡ σύζυγος ἀγνοοῦν **τὶ** σημαίνει **Γάμος**: **γιατὶ** ἔχουν ἔλθει εἰς **Γάμου** κοινωνίαν· **τὶ** ἐπιδιώκουν· **ποιοὶ** εἶναι οἱ «στόχοι» τους· **πῶς** θὰ ἐπιτύχουν αὐτούς· **ποια** εἶναι ἡ *μέθοδος*, τὴν ὁποία θὰ ἐφαρμόσουν...

Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ διαπίστωσις μᾶς ὠθησε στὴν ἀπόφασιν νὰ ἀσχοληθοῦμε, κατὰ τὴν Δεύτερη αὐτῆ Περίοδο τῶν **Συνάξεών** μας, μὲ τὸ θέμα τῆς **Ἑπευθυνότητος** καὶ τῆς **Ῥριμότητος** στὶς σχέσεις **Πατέρα** καὶ **Μητέρας**, βεβαίως πάντοτε στὰ ὅρια τοῦ **Χριστιανικοῦ Γάμου**.

* * *

Γ'. Τὸν παρελθόντα Νοέμβριον, μὲ τὴν εὐλογία τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας, εὐρισκόμενον στὸ Μόναχο τῆς Γερμανίας, ὅπου ὁ Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας, ὁ Αἰδεσιμώτατος Πρεσβύτερος π. Ἄγγελος, ἐργάζεται ἱεραποστολικά ἐν μέσῳ τῶν Ὁμογενῶν Ἀδελφῶν μας.

Ἐκεῖ, πληροφορηθῆκα ἀπὸ τὸν π. Ἄγγελο τὸ ἐξῆς ἰδιαίτερα ἐντυπωσιακό: πρὸ καιροῦ, ἐπρόκειτο νὰ τελεσθῇ ὁ **Γάμος** δύο νέων μας... Ὁ νέος, ὁ ὁποῖος εἶναι καὶ ἐπιστήμων, ἐζήτησε νὰ μελετήσῃ τὴν **Ἀκολουθία** τοῦ **Γάμου** πρὸ τοῦ **Ἱεροῦ Μυστηρίου** (!), ἀφοῦ προηγουμένως εἶχε ἐξομολογηθῆ...

Ἡ σημειολογία τῆς πράξεως αὐτῆς τοῦ μελλονύμφου εἶναι πράγματι ἀφυπνιστικὴ: ἐκφράζει **Ἑπευθυνότητα** καὶ **Ῥριμότητα** ἀσυνήθιστη...

...Ἐπιθυμῶ νὰ γνωρίζῃ ἐκ τῶν προτέρων ὄχι μόνον τὶς **Τυπικὰς Διατάξεις** τοῦ **Ἱεροῦ Μυστηρίου**, ἀλλὰ καὶ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ **βάθος** Αὐτοῦ...

Σήμερα, δόξα τῷ Θεῷ, ὑπάρχουν πολλὰ ὥραια ἐκδόσεις, πολλὰ ἐμπεριστατωμέναι μελέται ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀκολουθίας τοῦ **Γάμου**, μέσῳ τῶν ὁποίων τὸ ζεῦγος, πρὸ καὶ μετὰ τὸν **Γάμο**, θὰ εἶχε τὴν δυνατότητα νὰ ἐμβαθύνῃ στὸ **Μέγα Μυστήριον** αὐτό.

Στὴν πολυετῆ **Διακονία** μου ὡς **Πνευματικοῦ**, Σᾶς διαβεβαιῶν, ὅτι **οὐδεὶς καὶ οὐδεμία μελλονύμφος** ἐζήτησε ἀπὸ τὴν ἀναξιότητά μου ὅποιοδήποτε σχετικὸ βοήθημα!...

Ἀλλὰ καὶ αὐτοί, οἱ ὁποῖοι ἦσαν καὶ εἶναι μέσα στὸν **Γάμο οὐδέποτε** ἔθεσαν ἓνα παρόμοιον αἴτημα!...

Ἡ στάσις αὐτῆ προκαλεῖ τὴν αἴσθησιν, ὅτι ὁ **Πατέρας** καὶ ἡ **Μητέρα** δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ μάθουν αὐτὰ ποὺ ἀφοροῦν τὸν **Γάμο** τους, τὴν **ισόβια** συμβίωσίν τους, μὲ αἰώνιες μάλιστα προεκτάσεις... Προτιμοῦν

τὴν Ἄγνοια...

Ἡ Ἄγνοια ὁμῶς ὁδηγεῖ στὴν ἄλλη ὄψι τῆς **Ἀνευθυνότητας**, δηλαδὴ στὴν **Αὐτοδικαίῳσι**.

Οἱ περισσότεροί **Ἐξομολογούμενοι**, καὶ μάλιστα οἱ ἔγγαμοι, συνήθως **ἀνεπαρκῶς προετοιμασμένοι**, ἀρχίζουν ἱστορίες ὀλόκληρες, γιὰ νὰ ἀποδείξουν *πόσο καλοὶ εἶναι καὶ πόσο ἔχουν πέσει θύματα τῶν ἄλλων...*

Τελικά, ἡ **Ἐξομολόγησις** ἐξαντλεῖται στὴν ἐξαγόρευσι ἀλλοτρίων ἀμαρτημάτων, τοῦ ἢ τῆς συζύγου, τῆς πεθερᾶς, τῶν παιδιῶν, τοῦ γείτονος, τοῦ συγγενοῦς...

Ἡ προσωπικὴ τους εὐθύνη δὲν φαίνεται πουθενά. Γιὰ ὅλα φταῖνε οἱ ἄλλοι...

Τὸ Ἐξομολογητήριο, ἀπὸ τόπος **Αὐτομεμφίας**, **Μετανοίας** καὶ **Θεραπείας**, μεταβάλλεται σὲ ἓνα *κυτίο παραπόνων*, καὶ **Αὐτοδικαίῳσεως**... **Σὲ** χῶρο **Δικαστηρίου**, στὸν ὁποῖο διεκδικοῦμε τὴν *τρωθεῖσα ἀθωότητά μας*...

* * *

Δ'. Ἡ πεῖρα ἔχει ἀποδείξει τεκμηριωμένα, ὅτι **ὅσο** δὲν ἀποφασίζουν ὁ **Πατέρας** καὶ ἡ **Μητέρα** νὰ υἰοθετήσουν τὴν ἐν Χριστῷ **Ἵπευθυνότητα**, **τόσο** ὁ εὐλογημένος καρπὸς τῆς **᾽Ωριμότητας** θὰ παραμένῃ ἓνα ἀσαφὲς καὶ ἀπόμακρο ὄραμα.

Ὅσο δηλαδὴ δὲν ἀντιμετωπίζεται ἡ **Ἄγνοια** καὶ δὲν καταπολεμεῖται ἡ **Αὐτοδικαίῳσις**, **τόσο** θὰ παραμένῃ μακρὰ ἢ δυνατὸς νὰ **ὀριμάσουμε** πνευματικά...

Ἡ, μὲ περισσότερη ἀκρίβεια: ...**τόσο** δὲν θὰ ἐπιτρέπουμε στὴν ζωοποιὸ Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ σκηνώσῃ στὴν καρδιά μας καὶ νὰ μᾶς **ὀριμάσῃ**, δηλαδὴ νὰ μᾶς ἀναγεννήσῃ καὶ ἀνακαινίσῃ μέσα στὸ **Φῶς** τῆς **Ἁγίας Τριάδος**.

Τὸ σταδιακὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν **Ἀνευθυνότητα** στὴν **᾽Ωριμότητα** θὰ βοηθήσῃ τὸν **Πατέρα** καὶ τὴν **Μητέρα**:

α. **Νὰ** γνωρίζουν τὸν ἑαυτό τους, νὰ ἀποκτήσουν **Αὐτογνωσία**, καὶ νὰ ὁδηγηθοῦν ἐν ταπεινώσει στὴν **Θεογνωσία**...

β. **Νὰ ἀνακαλύψουν** ὁ ἓνας τὰ **χαρίσματα** καὶ τὸν **πλοῦτο** τοῦ ἄλλου καὶ νὰ προχωρήσουν σὲ μίαν **ἁρμονικὴ σύνθεσι**, σὲ μίαν ὁμορφὴ πνευματικὴ καὶ εὐωδιαστὴ **ἀνθοδέσμη**...

γ. **Νὰ** ἐφεύρουν τρόπους, ὥστε ἀκόμη καὶ οἱ **ἀντιθέσεις** τῶν **χαρακτήρων** νὰ λειτουργοῦν ὄχι **συγκρουσιακά**, ἀλλὰ **συμπληρωματικά** καὶ **οἰκοδομητικά**...

δ. **Νὰ** πολεμήσουν ἀπὸ κοινοῦ, μὲ γενναιότητα καὶ ἀποφασιστικότητα, τὸν **μεγαλύτερο ἐχθρὸ τῆς συζυγικῆς ζωῆς**: τὴν **ὑπερηφάνεια**, τὸν **ἐγωϊσμό**, τὴν **φιλαυτία**...

Ἡ ἐργώδης αὐτὴ προσπάθεια **ἐναντίον** τῆς **Ἄγνοιας**, τῆς **Λήθης**,

τῆς **Ραθυμίας** καὶ κατὰ τῆς **Φιλαντίας** καὶ **Αὐτοδικαιώσεως**...

...μᾶς καθιστᾶ ἱκανοὺς νὰ γίνουμε **δεκτικοὶ** τῆς **Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν** ἐντὸς ἡμῶν, μέσα στὶς καρδιές μας.

Ἄρα γε, ὁ **Πατέρας** καὶ ἡ **Μητέρα** ἔχουν συνειδητοποιήσει, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ **σκοπὸς** τοῦ **Γάμου**, τῆς **Χριστιανικῆς Οἰκογένειας**;...

...Δηλαδή, ὅτι ἔχουν κληθῆ νὰ γίνουν **δεκτικοὶ** τῆς **Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν**;...

* * *

Ε'. Δὲν θὰ ἤθελα ὁμως νὰ Σᾶς καταπονήσω περισσότερο μὲ τὴν θεωρητικὴ προσέγγισι, ἀνάλυσι καὶ ἐπισήμανσι τῆς **συμπτωματολογίας** τῶν ἀσθενειῶν τοῦ **Γάμου**.

Θὰ Σᾶς προσκαλοῦσα νὰ προσεγγίσουμε πρακτικὰ τὸ θέμα τῶν **διαπροσωπικῶν σχέσεων** μέσα στὸν **Γάμο**, διὰ μέσου τῆς πείρας τῶν Ὀρθοδόξων **Μοναχῶν**.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες, ἔχοντες πείρα ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, συμβουλεύουν τὸν **Μοναχὸ** νὰ πορεύεται **ἐν γνώσει καὶ ἐν ἐπιστήμῃ**...

Δηλαδή, νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴν ἀνοικοδόμησι τοῦ **οἴκου** τῆς **ψυχῆς** του ὡς καλὸς τεχνίτης, μὲ **γνώσι** καὶ **ἐπίγνωσι** καὶ **σοφία** **πνευματικῆ**.

Σὲ ἀντίθετη περίπτωσι, ὅταν δηλαδή ὁ **Μοναχὸς** πορεύεται **ἐπιπόλαια** καὶ **ἀνεύθυνα**, τὸ **πνευματικὸ** του **οἰκοδόμημα** ποτὲ δὲν θὰ προχωρῇ –ἦ, καὶ ἂν ἀκόμη φαινομενικὰ ὀλοκληρωθῇ, πολὺ σύντομα θὰ καταρρεύσῃ μὲ ὀλέθριες συνέπειες.

Ἄς παρακολουθήσουμε προσεκτικὰ τὴν τόσο σχετικὴ, ἀλλὰ καὶ χαριτωμένη **Διδασκαλία** τοῦ Ἀββᾶ **Δωροθέου** τῆς **Γάζης**.

* * *

«...**Νὰ** εἶναι ὁ **οἰκοδόμος** τεχνίτης. **Γιατί**, ἂν δὲν εἶναι καλὸς τεχνίτης, **στραβοκτίζει** λίγο τὴν **οἰκοδομῆ** καὶ ὅποιαδήποτε δύσκολη στιγμή **γκρεμίζεται** τὸ σπίτι. **Τεχνίτης** εἶναι ἐκεῖνος ποὺ κτίζει **μὲ ἐπίγνωση**. **Γιατί** καμιά φορὰ **συμβαίνει** νὰ καταβάλει κανεὶς τὸν κόπο τῆς ἀρετῆς, ἐπειδὴ ὁμως δὲν ἐργάζεται **μὲ ἐπίγνωση**, νὰ τὸν χάνει ἢ νὰ ἔρχεται γύρω - γύρω χωρὶς νὰ **μπορεῖ** νὰ τελειώσει τὸ ἔργο, **βάζοντας** καὶ **βγάζοντας** τὸ ἴδιο λιθάρι. **Εἶναι** ἀκόμα καὶ ἄλλοι ποὺ **βάζουν** ἓνα λιθάρι καὶ **βγάζουν** δύο.

Νά, τὶ ἐννοῶ... Ἔρχεται ἓνας ἀδελφὸς καὶ σοῦ λέει ἓναν λόγο ποῦ σὲ στενοχωρεῖ καὶ σὲ πληγώνει καὶ σὺ σιωπᾶς καὶ **βάξεις** μετάνοια. **Νά**, ἔβαλες κιόλας ἓνα λιθάρι. **Μετὰ** πᾶς καὶ λὲς σὲ ἄλλον ἀδελφὸ: **“Μ”** ἔβρισε ὁ τάδε. **Αὐτὸ** καὶ αὐτὸ μου εἶπε. **Καὶ** ἐγὼ ὄχι μόνον δὲν **μίλησα**,

ἀλλὰ τοῦ ἔβαλα καὶ μετάνοια”... **Δ**ές, ἔβαλες ἓνα λιθάρι καὶ ἔβγαλες δύο.

Πάλι συμβαίνει νὰ βάζει κανεὶς μετάνοια, θέλοντας νὰ δοξαστεῖ καὶ ἔτσι νοθεύεται ἡ ταπεινὼση μὲ τὴν κενοδοξία. **Α**ὐτὸ σημαίνει τὸ νὰ βάζει κανεὶς ἓνα λιθάρι καὶ νὰ τὸ ξαναβγάζει. **Ἐ**κεῖνος ὅμως πού μετανοεῖ **μὲ ἐπίγνωση**, πείθει τὸν ἑαυτὸν του ὅτι εἶναι δικό του τὸ σφάλμα, καὶ ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ αἴτιος... **Α**ὐτὸ σημαίνει τὸ νὰ μετανοεῖ κανεὶς **μὲ ἐπίγνωση**.

Ἄλλος ἐπίσης ἀσκεῖ τὴν σιωπὴν, ἀλλ’ **ὄχι μὲ ἐπίγνωση**, ἐπειδὴ πιστεύει ὅτι κάνει ἀρετὴ... **Α**ὐτὸς δὲν κάνει τίποτα. **Ἐ**κεῖνος ὅμως πὸν σιωπᾶ **μὲ ἐπίγνωση**, πιστεύει ὅτι εἶναι ἀνάξιος νὰ μιλήσει, ὅπως εἶπαν οἱ Πατέρες. **Α**ὕτη ἀκριβῶς εἶναι ἡ σιωπὴ **μὲ ἐπίγνωση**.

Πάλι συμβαίνει νὰ μὴν ἔχει κανεὶς μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτὸν του ἀπὸ ἀδιαφορία καὶ ἄγνοια, καὶ νὰ νομίζει ἔτσι ὅτι, ἔχοντας αὐτὴν τὴν ἀντίληψη, καταφέρνει κάτι σπουδαῖο καὶ ὅτι ταπεινώνεται. **Δ**ὲν καταλαβαίνει ὅμως ὅτι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο δὲν κερδίζει τίποτα ἀπολύτως. **Γ**ιατὶ αὐτὸ πὸν κάνει δὲν τὸ κάνει **μὲ ἐπίγνωση**. **Τ**ὸ νὰ μὴν ἔχει ὅμως κανεὶς μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτὸν του **μὲ ἐπίγνωση**, σημαίνει ὅτι ἔχει τὴν βαθιὰ συναίσθησι καὶ τὴν βιωματικὴ ἐμπειρία πὸς δὲν εἶναι τίποτα, καὶ πὸς δὲν εἶναι ἀξίος νὰ θεωρηθεῖ οὔτε κἂν ἄνθρωπος, ὅπως ἀκριβῶς εἶπε καὶ ὁ Ἀββᾶς Μωϋσῆς: **“Π**αλιοαράπη, ἀφοῦ δὲν εἶσαι ἄνθρωπος, τί θέλεις μέσα στοὺς ἀνθρώπους”;

Πάλι ὅταν ὑπηρετεῖ κανεὶς κάποιον ἄρρωστο μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ πάρει μισθὸ καὶ αὐτὸ ἐπίσης τὸ ἔργο δὲν γίνεται **μὲ ἐπίγνωση**. **Κ**αὶ ἂν τοῦ συμβεῖ κάτι λυπηρό, ἀμέσως σταματᾶ τὸ καλὸ ἔργο του καὶ δὲν τὸ ὀλοκληρώνει, γιατί δὲν τὸ κάνει **μὲ ἐπίγνωση**. **Ἐ**κεῖνος ὅμως πὸν ὑπηρετεῖ **μὲ ἐπίγνωση**, τὸ κάνει γιατί ἔχει ἤδη ἀποκτήσει συμπάθεια γι’ αὐτὸν πὸν πάσχει, γιατί ἔχει ἀποκτήσει εὐσπλαγχτικὴ διάθεση. **Ὅ**ποιος ἔχει τέτοιο σκοπὸ, ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν τοῦ συμβεῖ, εἴτε θλίψη ἐξωτερικὴ, εἴτε ὁ ἴδιος ὁ ἄρρωστος δυσανασχετήσῃ μαζί του, αὐτὸς ὑπομένει ἀτάραχα, ἔχοντας συγκεντρώσει τὴν προσοχὴ του στὸν σκοπὸ του καὶ πιστεύοντας ὅτι περισσότερο

εὐεργετῆ ὁ ἄρρωστος αὐτόν, παρὰ ἐκείνος τὸν ἄρρωστο.

Πιστέψτε με, ὅτι καὶ ἀπὸ πάθῃ καὶ ἀπὸ πολέμους ἀνακουφίζεται, ὅποιος **μὲ ἐπίγνωση** ὑπηρετεῖ ἕναν ἄρρωστο. **Ἐγώ**, πραγματικά, γνώρισα ἀδελφὸ πὸν τὸν πολεμοῦσε ἢ αἰσχροὴ ἐπιθυμία καὶ ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὑπηρετοῦσε **μὲ ἐπίγνωση** κάποιον ἄρρωστο πὸν ἔπασχε ἀπὸ δυσεντερία, ἀπαλλάχθηκε ἀπὸ τὸν πόλεμο. **Καὶ** ὁ Εὐάγγριος λέει γιὰ κάποιον μεγάλο Γέροντα, ὅτι ἀπάλλαξε ἕναν ἀδελφὸ, πὸν ταραζόταν ἀπὸ νυκτερινὲς φαντασίες, προστάζοντάς τον νὰ νηστεύει καὶ νὰ ὑπηρετεῖ ἀσθενεῖς. **Καὶ** ὅταν τὸν ρώτησαν γιὰ τὸ ἔκανε αὐτό, εἶπε: **“Τίποτα ἀπολύτως δὲν σβῆνει τὰ πάθῃ, ὅπως ἡ εὐσπλαγχνία”**.

Καὶ ἂν ἀσκεῖται κανεὶς ἀπὸ κενοδοξία ἢ πιστεύοντας ὅτι αὐτὸ πὸν κάνει εἶναι ἀρετὴ, αὐτὸς δὲν ἀσκεῖται **μὲ ἐπίγνωση**. **Γι’** αὐτὸ λοιπὸν ἀρχίζει νὰ ἐξουθενώνει τὸν ἀδελφὸ του, πιστεύοντας γιὰ τὸν ἑαυτὸν του ὅτι εἶναι κάτι σπουδαῖο, καὶ ἔτσι βρίσκεται στὴν κατάσταση ἐκείνου πὸν ὄχι μόνον βάζει ἕνα λιθάρι καὶ χαλαίει δύο, ἀλλὰ κινδυνεύει νὰ γκρεμίσει καὶ ὀλόκληρο τὸν τοῖχο, κατακρίνοντας τὸν πλησίον του. **Αὐτὸς** ὁμως πὸν ἐγκρατεύεται **μὲ ἐπίγνωση**, δὲν πιστεύει ὅτι κάνει ἀρετὴ, οὔτε θέλει νὰ τὸν ἐπαινοῦν σὰν ἀσκητὴ, ἀλλὰ πιστεύει ὅτι **μὲ τὴν ἐγκράτεια ἀποκτᾷ τὴν σωφροσύνη**, καὶ ἀπὸ αὐτὴ φτάνει στὴν ταπεινώση, ὅπως λένε καὶ οἱ Πατέρες: **“Ὁ δρόμος τῆς ταπεινώσεως εἶναι οἱ σωματικοὶ κόποι πὸν γίνονται **μὲ ἐπίγνωση**”**». (Διδασκαλία ΙΔ' §§ 152-3)

* * *

Κλείνω ἀπόψε τὴν ταπεινὴ μου προσέγγισι ἐπὶ τοῦ σοβαρωτάτου θέματος τῆς **Ἐπευθυνότητος** καὶ τῆς **Ὁριμότητος**, ἐκ μέρους τοῦ **Πατέρα** καὶ τῆς **Μητέρας**, στὰ ὅρια τοῦ **Ὁρθοδόξου Γάμου**.

Εἶθε ἡ **Παναγία Μητέρα** μας **Θεοτόκος** καὶ ὅλοι οἱ **Ἅγιοι** τῆς **Ἐκκλησίας** μας νὰ ἐνισχύουν τοὺς **Γονεῖς** στὸ μεγάλο καὶ δύσκολο ἄθλημα τοῦ **Γάμου**, στὴν προοπτικὴ τῶν **Αἰωνίων Γάμων**, ὅταν στὰ **Ἐσχατα** ὁ **Νυμφίος Χριστὸς** θὰ τελέσῃ τοὺς **Γάμους Του** μὲ τὴν **Νύμφη Ἐκκλησία**.

Εἶθε νὰ ἀξιοθοῦμε ἅπαντες νὰ συμμετάσχουμε στοὺς **Γάμους Ἐκείνους**, μέσα στὸ **Ἄκτιστο Φῶς** τοῦ **Πατρός**, καὶ τοῦ **Υιοῦ**, καὶ τοῦ **Ἁγίου Πνεύματος**. **Ἀμήν!**

* * *

Εὐχαρίστως, εἶμαι σὴν διάθεσί Σας, γιὰ νὰ ἀκούσω τὶς τυχὸν ἀπορίες ἢ καὶ ἐνστάσεις Σας.

Εὐχαριστῶ!

Ὁ Μητροπολίτης

† ὁ Ὁρωποῦ καὶ Φιλιῆς Κυπριανὸς